



Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeberg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 3 juli 2018

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 50.140/II/PF

Mijnheer de burgemeester,

Ter zitting van 29 juni 2018 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht aangaande het straatnaambord “rue de Labliau Labliaustraaf” dat volgens de aanklager tegenstrijdig is met de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT). De klager baseert zich hiervoor op de werkzaamheden van de Koninklijke Commissie voor Toponymie en Dialectologie die “Abbeele L’Abliau/Labliau” erkent als tweetalig toponiem van de stad Edingen (vertaling):

“- Abbeele/Abele/Abeele/Abeel (Nederlandse term voor esp / witte populier) is de Nederlandse variant van het sinds 1477 gebruikte toponiem ;
- L’Abliau/Labliau (Waalse term voor esp / witte populier) is de Waalse variant van het sinds 1632 gebruikte toponiem.”

Volgens de klager dient de straatnaam bijgevolg met de tweetalige benaming “rue de Labliau Abbeelestraat” te worden aangeduid.

*

*

*

Op onze vraag om inlichtingen van 3 april 2018 antwoordde u op 16 mei 2018 wat volgt (vertaling):

“Onze diensten bevestigen de goede ontvangst, op 6 april 2018, van uw brief van 5 april 2018 inzake het in de rubriek vermelde onderwerp, alsook van uw herinneringsbrief van 7 mei laatsleden. Op uw vraag om een onderzoek te voeren konden wij spijtig genoeg niet eerder een antwoord sturen daar onze diensten met verschillende taken belast zijn.

Hierna vindt u de inhoud van de e-mail van de heer [...], lid van de Koninklijke Commissie voor Toponymie en Dialectologie (vertaling):

(...) Labliau is een onhandige schrijfwijze van l'Abliau als de aanhechting van een woord met het lidwoord. Abliau is een woord uit het Picardische dialect dat in het oude Frans bestond onder de vorm “aubel” (tot in 1614) maar die sindsdien uit de Franse taal is verdwenen. (...) De eerste betekenis van dit dialectwoord is inderdaad “witte populier”, maar het kan eveneens (weliswaar minder frequent) verwijzen naar een wilg of een els.

De buurtbewoner van de straat heeft dus gelijk voor wat betreft de Vlaamse benaming “Abbeelestraat”. Zij die beslisten om deze straat aan te duiden met de Nederlandse benaming “Labliaustraart” konden wellicht de oorspronkelijke betekenis niet weten. Veel toponiemen zijn niet meer gekend, enkel specialisten begrijpen soms wat de betekenis ervan is. In voorliggend geval is het dan ook normaal dat het dialectwoord of archaisch woord niet vertaald wordt.

Hieruit kunnen we concluderen dat de buurtbewoner die uw diensten contacteerde over de correcte informatie beschikt. Wij herinneren u er evenwel aan dat het geven van benamingen aan wegen tot de bevoegdheid behoort van de gemeenteraad en dat er steeds goed moet worden nagedacht over elke wijziging, ook een wijziging van de vertaling. Enkele jaren geleden heeft een gelijkaardig probleem namelijk geleid tot een laattijdige aankomst van de hulpdiensten in een woning omdat verschillende leveranciers van satelliet navigatiesystemen een verkeerde vertaling hadden doorgegeven.”

*

*

*

Wat de straatnaam “rue de Labliau Labliaustraart” betreft, heeft de VCT geoordeeld dat sommige benamingen met een geschiedkundig of folkloristisch karakter, of die plaatsnamen of bijnamen zijn, niet vertaalbaar zijn zonder hun eigenheid te verliezen (cf. advies 26.151 van 10 november 1995, 35.044 van 10 april 2003, 25.076 van 30 december 1993, 40.134 van 21 november 2008 en 44.046 van 11 januari 2013).

De VCT verklaart zich ter zake onbevoegd. Zij meent dat dit probleem onder de bevoegdheid van de "Koninklijke Commissie voor Toponymie en Dialectologie" valt.

Een afschrift van dit advies wordt aan de klager gestuurd.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,